

Nghe như vậy, mặt thầy đức Phật thì nở nụ cười Xả Vỡ, và nói Kệ Thệ Cáp Cô Đề c. Bởi gì ngài báo các Tỷ Kheo, Tỷ Kheo nên im lặng. Phật báo, lặng nghe ta nói về việc tị giận (ý) và không tị giận (ý). Các Tỷ Kheo chấp tay lặng nghe lời Phật. Phật báo các Tỷ Kheo, lý do gì gọi là không tị giận? Nếu con mắt không khép lại, hoặc con mắt rơi vào sắc thức, tâm liền rong ruổi; tâm đã rong ruổi bên không được định ý; đã không được định ý thì không biết được như thế; lý thức hiểu (cả và pháp) đã không hiểu thì cũng không thấy được thức hiểu; đã không hiểu không thấy được thức hiểu thì không xử được nghiệp hoặc, cũng không thoát khỏi vô minh rồi bị trôi buồm bởi các nhân duyên khác. Tỷ như n thức sai biệt này đến sai biệt khác đến đến đau khổ chấp nhận. Như thế mà nói, tai cũng vậy, mũi cũng vậy, miệng cũng vậy, thân cũng vậy, và ý cũng vậy; như thế mà tác động gọi là không tị giận.

Phật báo các Tỷ Kheo, lý do gì gọi là tị giận? Nếu tị giận con mắt, ngăn chặn thức không rơi vào sắc, tâm liền không dong ruổi; tâm đã không dong ruổi thì đến được an lạc; đã có an lạc thì được định ý; đã được định ý liền rõ được thức hiểu tri (cái biết thức hiểu) và rõ được thức hiểu kiến (cái thấy thức hiểu); rõ thức tri và thức kiến rồi thì xử được hoặc nghiệp và thoát khỏi vô minh, và không có gì là không như thế, nhân đây đến được trí huệ, tâm được an ổn. Sáu căn cũng như thế mà nói, như vậy gọi là tị giận. Như vậy nói về tị giận và không tị giận là như vậy.

Phật nói như vậy, tất cả đều vui vẻ tin nhận.

Viết dịch: Thích Nữ Tịnh Quang (Theo Hán dịch: Sư Bà Tịnh Chi Khiêm)